

Митрополит Јоаникије одржао предавање на тему “У сусрет Богомладенцу Христу”

У навечерје празника Ваведења Пресвете Богородице, у суботу, 3 децембра 2022. године, након претходно одслужене Вечерње службе са Петохљebницом коју је служио са свештенством и вјерном народом у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије одржао је у крипти Храма на тему: „У сусрет Богомладенцу Христу”.

Тиме је отпочео циклус предавања у току Божићног поста у крипти подгоричког Саборног храма.

Све присутне у попуњеној крипти подгоричког Саборног храма поздравио је протојереј Никола Пејовић заблагодаривши свима на присуству и издвојеном времену да управо својим доласком уприличе једно овакво вече у крипти Храма.

Након уводних ријечи проте Николе, ријеч је узео Митрополит црногорско-

приморски г. Јоаникије који се у уводном дијелу предавања осврнуо на саму структуру и трајање Божићног поста који се често зове малом четрдесетницом, за разлику од Васкршњег поста који се зове великом четрдесетницом:

„Божићни пост је четрдесетодневни пост, траје баш четрдесет дана. Међутим за Васкршњи пост се говори да је четрдесетница, али се говори и другачије. Наиме, Васкршњи пост траје четрдесет девет дана, дакле последња недјеља тог поста је нарочита по свему и она некако излази из тог круга четрдесетнице па се Васкршњи пост зове великом четрдесетницом а Божићни пост малом четрдесетницом. Понегдје Божићни пост зову и Филипов пост, зато што почиње на празник Светог апостола Филипа, то код нас није уобичајено али јесте код неких других народа”.

Митрополит Јоаникије је у свом даљем излагању нагласио да је веома важно знати како постити, те да то уопште није лако будући да одређене укоријењене навике, као и психолошко стање човјека знају често бити препрека на том путу:

„Ми постимо током сваке године и овај пост и четири поста, постимо такође и сриједу и петак, али, велико је питање да ли смо ми баш научили да постимо како ваља? Ја право да вам кажем мислим да нисам научио да постим кало ваља. По чему то видим? Кад год почиње неки нови пост, нарочито Васкршњи који је мало строжији, дужи, мало то исцрпљује, треба се заиста прилагодити на сваки могући начин, а сваки пут се осјећам неспремним, сваки пут као да изнова почињем. О чему се ради? Ми као људи земаљски од крви и мяса навикнемо се на одређени начин живота у току мрса се мало више опустимо и стекну се неке навике, посто се сриједа и петак, али то је блаже, зато кад се треба зарезати мало као да удара по животу. А не би требало тако да буде”.

„Пост је радостан, препорађа човјека, исцјељује, али су навике опаке, било би добро да од свега онога што не ваља се знамо стално уздржавати, онда не би био проблем никада да запостимо велики Васкршњи пост.

Међутим кад је у питању прелазак на посну храну, нарочито кад је пост строжији, једине препреке које се јављају у суштини јесу психичке природе, апсолутно нема никаквог проблема да човјек пости и да му буде лакше и боље”. – рекао је Владика.

Митрополит Јоаникије је нагласио да је тјелесни аспект поста заправо само прва степеница на путу поста, будући да је то припрема за важније и

спасоносније уздржање у којем се заправо учимо да постимо духовни пост:

„Тјелесни пост, уздржавање од хране је само прва степенница. Међутим, тјелесни пост је само припрема за једно много важније и спасоносније уздржање, да се научимо да постимо духовни пост. А шта би то значило?

То значи да се уздржавамо од злих мисли, од лоших навика, од злих ријечи, од свађа, од злопамћења од пакости и наравно да учинимо све оно што је том злу супротно. А то је да мислимо добро, да имамо добре намјере, да добро планирамо, желимо да се са људима измиримо, затражимо опроштај и да дамо опроштај, да се препородимо, просвијетлимо. То би био духовни пост. Дакле, духовни пост је да се суздржавамо од онога што човјека унижава. Како каже Његош: „Злоћа, завист, адско наслеђеније, ово чојка ниже скота ставља. Постити духовно, то је највећа наука. Али се у тој науци сви осјећамо каткад као почетници”.

Он је истакао да је у свом том процесу поста Света тајна исповијести много значајна, јер у том чину показујемо вјеру и послушност према ријечи Божијој и према светим апостолима, показујемо вјеру у Цркву:

„Ми треба да се потрудимо да очистимо своју душу, савјест, исповјест је невјероватно много значајна. Бог у Светој тајни исповјести лично снисходи нашим слабостима јер се човјек смирио, дошао је код свештеника да се исповиједи. Међутим, много народа се не исповиједа. Помисле: „Бог види моје гријехе, што да идем код свештеника, и он је грешан човјек као ја?!” И заиста, може да види неку ману код свештеника, јер сви мане имамо. Али видите, није тако! Господ Исус Христос је рекао и апостоли су тако установили да се баш код свештеника исповједамо јер тако показујемо вјеру и послушност према ријечи Божијој и према светим апостолима, показујемо вјеру у Цркву која има ту благодат да нас исцијели, поправи да нас ослободи и приведе Христу. Не можемо другачије”.

Владика се осврнуо и на пост који је строго тјелесан али и без уплива вертикале, без одласка у цркву Божију без сједињења са Христом називајући такав пост постом без перспективе који не доноси плода и користи, већ заправо доноси пропаст:

„Има људи који посте много строго тјелесно, строжије него некад свештеник или владика, али не одлазе у цркву. Такав пост није благодатни пост, тај пост нема перспективу сједињења са Господом, нема перспективу причешћа Светим Тајнама, нема перспективу обновљења људске природе, духовног бића човјековог. Нема заправо никакву перспективу, то је неки пагански или

незнабожачки или нецрквени подвиг, неко индивидуално вјежбање, најчешће то доведе до неких менталних девијација код човјека и неће му бити на корист, може му бити заправо на пропаст. Зато треба да слушамо Цркву, која има вјековно искуство, које се слаже, преноси. Ми имамо појединачна искуства, мала и добра су, али та искуства наша треба да провјеравамо са искуствима светих Божијих људи који су тај пут стотину пута прошли, толико Божијих свједока који су тај подвиг прошли прије нас”.

Митрополит Јоаникије је у другом дијелу предавања дао посебан акценат на труд и љубав која се кроз уложени труд показује, јер трудећи се у посту показујемо љубав и вјеру и због тога нас Бог награђује а не зато што смо савршени:

„Кад дође празник у Цркви, просто се више и не пита је ли ко постио и како, шта је радио и колико се или пак није потрудио. Важно је да је у заједници! Наравно, због тога, не би требало да се оде у крајност па да човјек каже да ноје потребно да се труди, веома је важно да се трудиш, да покажеш на тај начин љубав! То је оно што каже Господ: „Ко куца, отвориће му се”. Тиме што се трудимо показујемо љубав, нисмо савршени, нити постимо како ваља и ако се трудимо, нити знамо духовни пост да постимо, али ако се трудимо ми куцамо на врата Божијег милосрђа и то је много важно! Тиме показујемо љубав и вјеру и због тога нас Бог награђује а не зато што смо савршени!”

Он је такође подвукао да је Света тајна исповијести намијењена грешницима, односно онима који су свјесни својих прегрешења и који се кају за своје гријехе:

„Покајање је суштински важан подвиг. То је велики, ментални подвиг докле се ја смирим и саберем да исповиједим своје гријехе код свештеника. Бог у таквој ситуацији излази непосредно у сусрет ономе који се каје. Има људи који кажу да ништа нису погријешили, или људи дођу на исповијест и оговарају свог мужа или своју жену или неког другог, али то није исповијест, нема од тога вајде! Исповијест је за грешнике и на исповијести се исповиједају сопствени гријеси”.

Напослијетку, Митрополит је закључио да ћемо на путу поста имати доста проблема, понајвише са собом, мешутим, како Митрополит посебно наглашава, ако се будемо поштено борили са собом толико ће нам Бог дати од своје милости, љубави, благодати:

„Морамо да уђемо у ту ријеку Божије милости и благодати. Имаћемо

проблема доста, понајвише са собом и наравно како се будемо поштено борили са собом толико ће нам Бог дати од своје милости, љубави, благодати. Тако приступамо. А Бог може и без икаквих заслуга да нам подари као Он хоће да да благодат, то је Његов избор. Али, то су изузеци, да бисмо нешто научили ипак морамо да дамо свој допринос и тако је најблагодословеније и најсигурније”.

```
<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>
```

[Вечерња служба и предавање Митрополита Јоаникија у подгоричком саборном храму](#)

mitropolija.com